

Het Straatnamen-abc

Diepenbrockstraat

Tussen Mozartlaan en Beethovenring

Alphons Diepenbrock, wordt op 2 september 1862 in Amsterdam geboren en groeit op in een rooms-katholiek gezin. Zijn ouders, Ferdinand Diepenbrock en Johanna Kuytenbrouwer stimuleren hun zoon kennis te nemen van uiteenlopende zaken, veel te lezen en een eigen visie te ontwikkelen. Alhoewel Diepenbrock de ambitie heeft om 'Kapellmeister' te worden, wordt een professie in de muziek niet gestimuleerd. Het beroep biedt niet voldoende zekerheid voor de toekomst en geeft geen sociale status. Diepenbrock kiest daarom de studie klassieke letteren en gaat studeren aan de Universiteit van Amsterdam.

In 1888, promoveert Diepenbrock op een proefschrift over de Spaanse filosoof Seneca. Als componist maakt hij enige naam door het in druk te laten verschijnen van twee werken: de pianozetting van de Academische Feestmarsch, een gelegenheidswerk voor de viering van het eerste universiteitslustrum, en een liederenbundel, Drie balladen op gedichten van Uhland, Goethe en Heine.

In 1888 wordt Diepenbrock ook benoemd tot leraar klassieke talen aan het gymnasium in 's-Hertogenbosch, waar hij tot 1894 blijft. Tijdens zijn jaren in Den Bosch schrijft hij de 'Missa in Die Festo' voor mannenkoor, tenor solo en orgel, en vier 'reizangen' uit Gijsbrecht van Aemstel, van Vondel. Ook leert hij er Elisabeth de Jong uit Beek en Donk kennen, met wie hij in 1895 trouwt. Samen vestigen ze zich in Amsterdam. Ze krijgen twee kinderen: Joanna en Thea.

Om in hun onderhoud te kunnen voorzien, geeft Diepenbrock privélessen in de klassieke talen. Componeren doet hij in de vrije uren, evenals het schrijven van essays over uiteenlopende onderwerpen als muziek, schilderkunst, literatuur, filosofie, sociale geschiedenis en po-

litiek. Ze zijn gebundeld en uitgegeven in 'Verzamelde geschriften van Alphons Diepenbrock' (Utrecht, 1950).

Als doctor in de klassieke letteren en autodidactisch componist, neemt Diepenbrock een voor hemzelf lastige positie in het Nederlandse muziekleven in. De samenwerking met musici heeft Diepenbrock echter altijd gesterkt in zijn werk als componist.

De vriendschap met de Limburgse componist Carl Smulders bijvoorbeeld stimuleert hem enorm. De correspondentie getuigt van een wederzijds respect op zowel professioneel als vriendschappelijk gebied. De samenwerking met de sopraan Aaltje Noordewier-Reddingius geeft hem veel voldoening. Haar stem zet hem aan tot het schrijven van liederen voor sopraan. Ook de vriendschap met de dirigent Willem Mengelberg heeft hem altijd gestimuleerd. Diepenbrock woont repetities bij van het Concertgebouworkest, om meer inzicht te verkrijgen in het orkest en de instrumentatiekunst; een punt waarover Diepenbrock lange tijd onzeker blijft. Het eerste aanwijsbare resultaat van deze confrontatie is de orkestratie, die Diepenbrock in 1898 maakt van zijn Hymne voor viool en piano.

Een belangrijk keerpunt in Diepenbrocks leven is het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in 1914. Alhoewel Diepenbrock zich zelden politiek uitspreekt en er prat op gaat politiek niet op de hoogte te zijn, is hij door het uitbreken van de oorlog zo geschokt dat hij zich in zijn muziek des te sterker uitspreekt. Dit resulteert onder andere in een serie strijdliederen zoals Les Poilus de l'Argonne en Le Vin de la Revanche.

Op 5 april 1921 overlijdt Diepenbrock in Amsterdam.

Bron: alphonstdiepenbrock.nl

Christ van Eekelen, Heemkunde Boxtel